

दानिएलको पुस्तक - एक सय एक नम्बर

वाचाको सन्देशवाहक: शुद्धीकरणदेखि शोधनसम्म

Jeff Pippenger

2024-02-29

ख्रीष्टले करारलाई पुष्टि गर्नुभएको हप्ताले उहाँको बप्तिस्मादेखि लिएर स्वर्गीय पवित्रस्थानमा स्तिफनसको ढुङ्गाले हानी हत्या गरिँदा ख्रीष्ट उठ्नुभएको समयसम्मको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

तर उनी, पवित्र आत्माको पूर्ण भई, अटल दृष्टिले स्वर्गतर्फ हेरे, र परमेश्वरको महिमा, अनि परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि उभिरहनुभएको येशूलाई देखे, अनि भने, हेर, म स्वर्गहरू खुला भएका, र मानिसका पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि उभिरहनुभएको देख्दछु। तब तिनीहरूले ठूलो स्वरले कराए, आफ्ना कान थुने, र एकमत भई उनीमाथि जाइलागे, अनि उनलाई सहरबाहिर तानेर लगे र ढुङ्गाले हिर्काए; र साक्षीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू एक जवान मानिसको पाउमा राखे, जसको नाउँ शाऊल थियो। अनि तिनीहरूले स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हिर्काइरहे, जब उनले परमेश्वरलाई पुकार्दै यसो भने, प्रभु येशू, मेरो आत्मा ग्रहण गर्नुहोस्। अनि उनी घुँडा टेकेर ठूलो स्वरले कराए, प्रभु, यो पाप तिनीहरूको दोषमा नलगाउनुहोस्। अनि यो भनेपछि उनी निदाए। प्रेरितहरूका काम 7:55-60.

जब स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानियो र माइकल उठेर खडा भए, तब सुसमाचार अन्यजातिहरूकहाँ गयो, किनकि त्यस समयसम्म सुसमाचार यहूदीहरूमा मात्र सीमित थियो।

“त्यसपछि स्वर्गदूतले भने, ‘उहाँले एक हप्तासम्म [सात वर्ष] धेरै जनासित वाचा दृढ पार्नुहुनेछ।’ मुक्तिदाताले आफ्नो सेवकाई आरम्भ गर्नुभएपछि सात वर्षसम्म सुसमाचार विशेष गरी यहूदीहरूलाई प्रचार गरिनु थियो; साढे तीन वर्ष स्वयं ख्रीष्टद्वारा, र त्यसपछि प्रेरितहरूद्वारा। ‘हप्ताको बीचमा उहाँले बलिदान र भेटीलाई अन्त गराउनुहुनेछ।’ दानिएल 9:27। ई. सं. 31 को वसन्तऋतुमा, साँचो बलिदान ख्रीष्टलाई कलवरीमा अर्पण गरियो। तब मन्दिरको पर्दा बीचैदेखि दुई टुक्रा पारिएर च्यातियो, जसले बलिदानी सेवाको पवित्रता र महत्त्व समाप्त भइसकेको देखायो। पार्थिव बलिदान र भेटी अन्त हुने समय आइपुगेको थियो।”

“एक हप्ता—सात वर्ष—ई. सं. ३४ मा समाप्त भयो। त्यसपछि स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएपछि यहूदीहरूले अन्ततः सुसमाचारको अस्वीकारमा आफ्नो मुहर लगाए; सतावटका कारण तितरबितर भएका चेलाहरू ‘सबैतिर वचन प्रचार गर्दै गए’ (प्रेरित ८:४); र त्यसको केही समयपछि सतावटकर्ता शाऊल परिवर्तन भए, र अन्यजातिहरूका प्रेरित पावल बने।” The Desire of Ages, 233.

इ. सं. ३४ मा पवित्र हप्ता (दुई हजार पाँच सय बीस दिन) समाप्त भयो, र प्राचीन इस्राएल परमेश्वरबाट त्यागियो; तिनीहरूको अनुग्रह-अवधि पूर्णरूपमा बन्द भइसकेको थियो। त्यस बिन्दुमा करारको अस्वीकार तथा परमेश्वरका पुत्रको क्रूसारोपणका कारण प्राचीन इस्राएलमाथि आउने प्रतिशोध परमेश्वरको कार्यकारी न्यायाधीशत्वअन्तर्गत परेको थियो। आफ्नो दीर्घसहनशील दयामा परमेश्वरले यरूशलेमको विनाशलाई इ. सं. ६६ देखि इ. सं. ७० सम्मको घेराबन्दी र विनाश नआउन्जेल स्थगित गर्नुभयो।

दानियल अध्याय नौका ती पदहरूले, जसले ख्रीष्टले करार पुष्टि गर्नुभएको सप्ताहलाई चिन्हित गर्दछ, यही पनि चिन्हित गर्दछ कि मूर्तिपूजक रोम (आउनेवाला राजकुमार) ले सहर र पवित्रस्थानलाई नष्ट गर्नेथियो; तर परमेश्वरले आफ्नो दीर्घसहनशील कृपामा प्राचीन इस्राएलका सन्तानहरूलाई सुसमाचार सुन्ने र तिनीहरूका पिताहरूलेझैं ख्रीष्ट र चेलाहरूको तिनीहरूका बीचको सात-वर्षीय सेवकाइको अवधिमा निर्णय गर्ने समय दिनुभयो।

“यरूशलेममाथिको विनाशको घोषणा स्वयं ख्रीष्टद्वारा गरिएपछि पनि करिब चालीस वर्षसम्म प्रभुले त्यस शहर र त्यस जातिमाथि आफ्ना न्यायहरू ढिला गर्नुभयो। उहाँको सुसमाचारलाई अस्वीकार गर्नेहरू र उहाँका पुत्रका

हत्याहारूप्रति परमेश्वरको दीर्घसहनशीलता अद्भुत थियो। फल नफलाउने रूखको दृष्टान्तले यहूदी जातिसित परमेश्वरको व्यवहारलाई प्रतिनिधित्व गरेको थियो। 'यसलाई काटिदेऊ; यसले किन भूमिलाई व्यर्थ ओगटेको छ?' (लूका 13:7) भन्ने आज्ञा निस्किसकेको थियो, तर दैवी कृपाले त्यसलाई अझ केही समयका लागि जोगाइराखेको थियो। यहूदीहरूमध्ये अझै धेरै जना ख्रीष्टको स्वभाव र उहाँको कार्यबारे अज्ञानी थिए। अनि सन्तानहरूले आफ्ना बाबुहरूद्वारा तुच्छ ठानिएका अवसरहरू उपभोग गरेका थिएनन्, न त तिनीहरूले अस्वीकार गरेको ज्योति नै पाएका थिए। प्रेरितहरू र तिनीहरूका सहकर्मीहरूको प्रचारद्वारा परमेश्वरले तिनीहरूमाथि ज्योति चम्काउनुहुने थियो; ख्रीष्टको जन्म र जीवनमा मात्र होइन, उहाँको मृत्यु र पुनरुत्थानमा पनि अगमवाणी कसरी पूरा भएको थियो, त्यो देख्ने अनुमति तिनीहरूलाई दिइने थियो। सन्तानहरू आफ्ना बाबुहरूको पापका निम्ति दोषी ठहराइएका थिएनन्; तर जब आफ्ना बाबुहरूलाई दिइएको सम्पूर्ण ज्योतिको ज्ञान हुँदाहुँदै तिनीहरूले आफ्नै निम्ति प्रदान गरिएको अतिरिक्त ज्योति अस्वीकार गरे, तब तिनीहरू आफ्ना बाबुहरूका पापमा सहभागी भए, र आफ्ना अधर्मको मात्रा पूरा गरे।"

"यरूशलेमप्रति परमेश्वरको दीर्घसहिष्णुताले यहूदीहरूलाई तिनीहरूको हठी पश्चात्तापहीनतामै अझ दृढ बनायो। येशूका चेलाहरूप्रति आफ्नो घृणा र क्रूरतामा तिनीहरूले कृपाको अन्तिम प्रस्तावलाई अस्वीकार गरे। त्यसपछि परमेश्वरले तिनीहरूबाट आफ्नो सुरक्षा फिर्ता लिनुभयो र शैतान तथा उसका दूतहरूमाथि लगाइराख्नुभएको आफ्नो रोक्ने शक्ति हटाउनुभयो, र त्यो जाति उसले आफैँले चुनेकी नेताको नियन्त्रणमा छोडियो। उसका सन्तानहरूले ख्रीष्टको त्यो अनुग्रहलाई तिरस्कार गरेका थिए, जसले तिनीहरूलाई आफ्ना दुष्ट प्रेरणाहरू वशमा राख्न सक्षम तुल्याउने थियो, र अब यिनैले तिनीहरूलाई जित्नेवाला बने। शैतानले आत्माका सबैभन्दा उग्र र अत्यन्त पतित वासनाहरूलाई भड्कायो। मानिसहरूले तर्क गरेनन्; तिनीहरू तर्कको परिधिभन्दा बाहिर—आवेग र अन्ध क्रोधद्वारा नियन्त्रित—भड्सकेका थिए। तिनीहरू आफ्ना क्रूरतामा शैतानी बने। परिवारमा र राष्ट्रमा, उच्चतम र निम्नतम वर्गहरूका बीच समान रूपले, शंका, ईर्ष्या, घृणा, कलह, विद्रोह, हत्या थियो। कहीं पनि सुरक्षा थिएन। साथीहरू र आफन्तहरूले एकअर्कालाई विश्वासघात गरे। आमाबाबुले आफ्ना सन्तानलाई मारे, र सन्तानहरूले आफ्ना आमाबाबुलाई। जनताका शासकहरूसँग आफूलाई नै शासन गर्ने शक्ति थिएन। अनियन्त्रित वासनाहरूले तिनीहरूलाई अत्याचारी बनायो। निर्दोष परमेश्वरका पुत्रलाई दोषी ठहर गर्न यहूदीहरूले झूठा साक्ष्य स्वीकार गरेका थिए। अब झूठा आरोपहरूले तिनीहरूको आफ्नै जीवनलाई अनिश्चित बनाइदियो। आफ्ना कार्यहरूद्वारा तिनीहरूले धेरै अघिदेखि यसो भनिरहेका थिए: 'इसाएलका पवित्र जनलाई हाम्रो सामुबाट हटाइदेऊ।' यशैया 30:11। अब तिनीहरूको इच्छा पूरा भयो। परमेश्वरको भयले अब तिनीहरूलाई व्याकुल तुल्याएन। शैतान राष्ट्रको शिरमा थियो, र सर्वोच्च नागरिक तथा धार्मिक अधिकारीहरू उसको प्रभुत्वान्तर्गत थिए।" दे ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 27, 28.

वाचाको दूतको रूपमा, ख्रीष्टले सुरुमा केवल यहूदीहरूसित मात्र व्यवहार गर्नुभयो। इ.सं. ३४ मा, स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएको बेला, सुसमाचार त्यसपछि अन्यजातिहरूकहाँ पुग्यो, र परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको समय आइपुग्यो, यद्यपि परमेश्वरले आफ्नो कृपामा त्यो समयबिन्दुलाई करिब चालीस वर्षसम्म स्थगित गर्नुभयो।

मलाकी अध्याय तीनको परिपूर्तिमा करारका दूतको रूपमा ख्रीष्टले मन्दिरलाई दुई पटक शुद्ध पार्नुभयो। उहाँले त्यसो त्यस्तो अवधिमा गर्नुभयो, जो त्यस समय त्यागिँदै र सम्बन्धविच्छेद गरिँदै गरेका करारका जनहरूको निम्ति, साथै त्यसपछि नयाँ चुनिएका जनहरू बन्नेहरूका निम्ति विशेष रूपमा अलग पारिएको थियो। जब त्यो समयावधि समाप्त भयो, तब परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको समय आरम्भ भयो। बप्तिस्मा दिने यूहन्ना त्यो दूत थिए, जसले ख्रीष्टले करार बाँध्नुहुने नयाँ चुनिएका जनहरूलाई उठाउनुभएका कामका निम्ति बाटो तयार पारे।

मन्दिरका ती दुई शुद्धीकरणहरू आत्माको मन्दिर शुद्ध पार्ने ख्रीष्टको कार्यलाई चिनाउने दृष्टान्तमूलक पाठहरू थिए। जब करारका सन्देशवाहक अचानक मलाकी अध्याय ३ मा आउनुहुन्छ, तब उहाँले लेवीका सन्तानलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै अर्पण उत्पन्न गर्ने उद्देश्यले शुद्ध पनि पार्नुहुन्छ र शोधन पनि गर्नुहुन्छ।

तर उहाँको आगमनको दिनमा को टिकिरहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को खडा रहन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्नेको आगोझैँ हुनुहुन्छ, र कपडा सफा गर्नेको साबुनझैँ। अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउनेझैँ बसेर शुद्ध पार्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ खँदिलो तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र अधिल्ला वर्षहरूमा जस्तै, प्रिय लाग्नेछ। मलाकी ३:२-३।

मलाकी अध्याय तीन, र मन्दिरका दुई शुद्धीकरणहरूले करारका दूतद्वारा सम्पन्न गरिएको लेवीका सन्तानहरूको विश्वासको सिद्धतालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। लेवीका सन्तानहरूको विश्वासको सिद्धता सुनको शुद्धीकरणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“स्वास्थ्यश्रममा कुनै पनि प्रभाव भएका सबै व्यक्तिहरूमा परमेश्वरको इच्छाप्रति अनुरूपता, आत्म-नम्रता, र हृदयलाई खीष्टको आत्माको बहुमूल्य प्रभावको लागि खोलिनेपन हुनु अनिवार्य छ। आगोमा शुद्ध पारिएको सुनले प्रेम र विश्वासलाई जनाउँछ। धेरैजना प्रेमबाट प्रायः वञ्चित छन्। आत्म-पर्याप्तताले तिनीहरूका आँखाहरूलाई तिनीहरूको महान् आवश्यकताप्रति अन्धो बनाउँछ। परमेश्वरतर्फ दैनिक परिवर्तन, र धार्मिक जीवनमा नयाँ, गहिरो, तथा दैनिक अनुभवको स्पष्ट आवश्यकता छ।” Testimonies, volume 4, 558.

मलाकी अध्याय तीन, र मन्दिरका दुई शुद्धीकरणहरूले लेवीका सन्तानहरू अर्थात् ज्ञानीहरूभित्र ज्ञानको वृद्धिको समझको सिद्धतालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन करारका सन्देशवाहकद्वारा पूरा गरिन्छ। लेवीका सन्तानहरूको सिद्धता चाँदीको शुद्धीकरणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

परमप्रभुका वचनहरू शुद्ध वचनहरू हुन्: पृथ्वीको भट्टीमा खारिएको, सात पल्ट शुद्ध पारिएको चाँदीझैँ।
भजनसंग्रह 12:6।

वाचाको सन्देशवाहकले लेवीका छोराहरूलाई चाँदी र सुनझैँ शुद्ध पार्नुपर्ने थियो। परमेश्वरको वचन नै शुद्ध पार्ने कुरा हो, किनकि शुद्ध पारिनु भनेको धर्मी ठहरिनु र पवित्र पारिनु हो।

तपाईंको सत्यद्वारा तिनीहरूलाई पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो। यूहन्ना 17:17।

मलाकी अध्याय तीनको पहिलो परिपूर्तिमा बप्तिस्मा दिने यूहन्ना करारका सन्देशवाहकको निम्ति बाटो तयार पार्ने सन्देशवाहक थिए, र यस सन्दर्भमा उनको सन्देश स्वभावतः चतुष्पक्षीय थियो। उनको कार्यमा करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न गरिनुपर्ने शुद्धीकरणको कार्यको पहिचान गराउनु समावेश थियो, र सम्पन्न गरिएको शुद्धीकरणको कार्यलाई खलामा बुहारी लगाउने कार्यको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो। उनले पहिले चुनिएका जनहरू त्यसबेला त्यागिंदै जाने प्रक्रियामा रहेको कुरा पनि चिन्हित गरे। साथै, उनले परमेश्वरका जनहरूसामु लाओडिसियाको सन्देश पनि प्रस्तुत गरे, यसरी तिनीहरूलाई तिनीहरूका पापहरू र तिनीहरूका पितापुर्खाहरूका पापहरू देखाए। उनले यी सबै वास्तविकताहरूलाई “आउन लागेको क्रोध” को सन्दर्भमा राखे। बाटो तयार पार्ने सन्देशवाहकको कार्यले त्यस्तो व्यक्तिद्वारा गरिएको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले त्यागिंदै गइरहेका जनहरूको शैक्षिक व्यवस्थामा कहिल्यै शिक्षा प्राप्त गरेको थिएन।

“बप्तिस्मा दिने यूहन्नामा प्रभुले आफ्नै निम्ति प्रभुको मार्ग तयार पार्ने एक दूत उठाउनुभयो। उहाँले पापलाई ताडना दिँदै र धिक्काउँदै संसारसमक्ष अडिग साक्षी दिनु थियो। लूकाले उहाँको मिशन र कार्यको घोषणा गर्दै यसो भन्छन्, ‘अनि ऊ एलियाको आत्मा र शक्तिमा उहाँको अधि अधि जानेछ, पिताहरूका हृदय छोराछोरीतर्फ फर्काउन, र आज्ञा नमान्नेहरूलाई धर्मीहरूको बुद्धितर्फ फर्काउन; प्रभुको निम्ति तयार पारिएको एक प्रजा सिद्ध पार्ने’ (लूका 1:17)।”

“फरिसीहरू र सदुकीहरूमध्ये धेरै जना यूहन्नाको बप्तिस्मामा आए, र तिनीहरूलाई सम्बोधन गर्दै उनले भने, ‘हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? यसकारण पश्चात्तापयोग्य फल फलाओ; र आफ्नो मनमा यसो भन्न नठान, हामीका पिता अब्राहाम हुन्; किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु,

परमेश्वर यी दुङ्गाहरूबाट पनि अब्राहामका लागि सन्तान उठाउन समर्थ हुनुहुन्छ। र अहिले पनि बन्चरो रूखहरूका जरामा राखिएको छ; त्यसैले जुनसुकै रूखले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिन्छ, र आगोमा फालिन्छ। म तिमीहरूलाई पश्चात्तापका निम्ति पानीले बप्तिस्मा दिन्छु; तर जो मेरो पछि आउनुहुन्छ, उहाँ मभन्दा सामर्थी हुनुहुन्छ, जसका जुत्ता बोक्न पनि म योग्य छैन; उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा र आगोद्वारा बप्तिस्मा दिनुहुनेछ; उहाँका हातमा नाङ्गो छ, र उहाँले आफ्नो खलो पूर्णतः सफा गर्नुहुनेछ, अनि आफ्नो गहुँ भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भुसलाई उहाँले निभ्न नसक्ने आगोले जलाउनुहुनेछ’ (मत्ती 3:7-12)।”

“यूहन्नाको स्वर तुरहीझैँ उच्च पारियो। उसको नियुक्ति यो थियो, ‘मेरो प्रजालाई तिनका अपराध, र याकूबको घरानालाई तिनका पाप देखाइदे’ (यशैया 58:1)। उसले कुनै मानवीय विद्वत्ता प्राप्त गरेको थिएन। परमेश्वर र प्रकृतिले नै उसका शिक्षक भएका थिए। तर ख्रीष्टभन्दा अगाडि मार्ग तयार गर्न त्यस्तो एक जनाको आवश्यकता थियो, जो आफ्नो स्वर प्राचीन अगमवक्ताहरूझैँ सुनाउन पर्याप्त साहसी होस्, र पतित राष्ट्रलाई पश्चात्तापका लागि आह्वान गरोस्।” Selected Messages, book 2, 147, 148.

विलियम मिलर करारका दूतको लागि मार्ग तयार गर्ने दोस्रो दूत थिए, र मिलरको व्यक्तित्व र कार्यलाई यूहन्ना बप्तिस्मादाताद्वारा पूर्वछायांकित गरिएको थियो।

“हजारौँ मानिसहरू विलियम मिलरद्वारा प्रचार गरिएको सत्यलाई अँगाल्न अगुवाइ गरिए, र एलियाहको आत्मा र शक्तिमा परमेश्वरका सेवकहरू यस सन्देशको घोषणा गर्न उठाइए। येशूका अग्रदूत यूहन्नाजस्तै, यस गम्भीर सन्देशको प्रचार गर्नेहरूले रूखको जरैमा बन्चरो राख्न, र मानिसहरूलाई पश्चात्तापयोग्य फल फलाउन आह्वान गर्न आफूहरू बाध्य भएको अनुभव गरे।” Early Writings, 233.

ख्रीष्टको समयमा विवादप्रिय यहूदीहरूलाई मसीहसम्बन्धी एउटा झूटा सन्देशमा भरोसा गर्न लगाइएको थियो। “मसीह” भनेको ग्रीक शब्द “ख्रीष्ट” को हिब्रू रूप हो, जसको अर्थ “अभिषिक्त” हुन्छ।

परमेश्वरले इस्राएलका सन्तानहरूकहाँ पठाउनुभएको वचन—येशू ख्रीष्टद्वारा शान्तिको सुसमाचार प्रचार गर्दै—(उहाँ सबैका प्रभु हुनुहुन्छ:) त्यो वचन, म भन्छु, तिमीहरू जान्दछौ, जो समस्त यहूदियाभरि प्रचारित भयो, र यूहन्नाले प्रचार गरेको बप्तिस्मापछि गालीलबाट आरम्भ भयो; कसरी परमेश्वरले नासरतका येशूलाई पवित्र आत्मा र सामर्थ्यले अभिषेक गर्नुभयो; जसले भलाई गर्दै, र शैतानद्वारा पीडित भएका सबैलाई निको पार्दै हिँड्नुभयो; किनकि परमेश्वर उहाँसँग हुनुहुन्थ्यो। प्रेरितहरू 10:36-38.

“मसिहा” र “ख्रीष्ट” दुवैको अर्थ “अभिषिक्त जन” हो। ख्रीष्ट उहाँको बप्तिस्मामा अभिषिक्त हुनुभयो, त्यसैले प्राविधिक दृष्टिले उहाँ बप्तिस्मासम्म मसिहा वा ख्रीष्ट हुनुहुन्थेन। उहाँको बप्तिस्मा भविष्यवाणीगत रूपमा प्रकाश अध्याय दसको त्यस स्वर्गदूतको अवतरणसँग मेल खान्छ, जो अगस्त 11, 1840 मा अवतरित भयो, र यो प्रकाश अध्याय अठारको त्यस शक्तिशाली स्वर्गदूतको अवतरणसँग पनि मेल खान्छ, जो सेप्टेम्बर 11, 2001 मा अवतरित भयो। यी तीन भविष्यवाणीगत मार्गचिन्हहरूले पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माको प्रकटीकरणलाई पहिचान गर्छन्।

कुतर्क गर्ने यहूदीहरू एउटा भ्रान्त धारणामा अडिग रहे, एउटा झूटा अगमवाणीसम्बन्धी सन्देशमा, जसअनुसार मसीहले एउटा शाब्दिक पार्थिव राज्य स्थापना गर्नुहुनेछ, जहाँ इस्राएल राष्ट्रले संसारमाथि शासन गर्नेछ। त्यो “शान्ति र समृद्धि” को प्रतिज्ञा गर्ने झूटा सन्देश थियो।

विलियम मिलरको सन्देशका दुई प्रमुख तत्त्वहरू थिए। पहिलो, पवित्रस्थानको शुद्धीकरणलाई पहिचान गर्ने समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको प्रयोग; र दोस्रो, एक हजार वर्षे सहस्राब्दीबारे क्याथोलिक व्याख्याको उनको अस्वीकार, जसमा प्रोटेस्टेन्टहरू विश्वास गर्न प्रवृत्त थिए। शान्ति र समृद्धिका एक हजार वर्षका रूपमा चिनाइएको सहस्राब्दीसम्बन्धी त्यो झूटा धारणा, वादविवादमा अल्झिएका यहूदीहरूले धारण गरेको मसीहको राज्यसम्बन्धी झूटो दृष्टिकोणद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो।

ती दुई साक्षीहरूले वाचाको दूत अचानक आफ्नै मन्दिरमा आउनका लागि मार्ग तयार पार्ने दूतको इतिहासको तेस्रो र अन्तिम परिपूर्तिमा “शान्ति र समृद्धि” को प्रतिज्ञा गर्ने एउटा नक्कली पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई पहिचान गर्छन्। त्यो झूटा पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई “शान्ति र सुरक्षा” को सन्देश भनेर पहिचान गरिएको छ, जुन “आउँदै गरेको क्रोध” आइपुग्दा “असल फल नफलाउने हरेक रूख काटिन्छ, र आगोमा फालिन्छ” भनी चिनाउने यूहन्ना बप्तिस्मादाताको सन्देशको विपरीत छ। यो मिलरले पनि यसरी प्रतिनिधित्व गरेका थिए कि क्याथोलिक मतले सिकाएझैं शान्तिका एक हजार वर्ष हुने छैनन्, किनकि जब प्रभु फर्कनुहुन्छ, तब उहाँले आफ्नो आगमनको तेजद्वारा पृथ्वीलाई नाश गर्नुहुनेछ।

र तिमीहरू, जो क्लेशित छौ, हामीसँगै विश्राम पाओ, जब प्रभु येशू आफ्ना सामर्थी स्वर्गदूतहरूसहित स्वर्गबाट प्रकट हुनुहुनेछ, धधकिरहेको आगोमा परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई आज्ञापालन नगर्नेहरू माथि प्रतिशोध लिनुहुँदा; तिनीहरू प्रभुको उपस्थितिबाट र उहाँको सामर्थ्यको महिमाबाट टाढा पारिएर अनन्त विनाशको दण्ड भोग्नेछन्। २ थिस्सलोनिकी १:७-९।

नयाँ चुनिएका मानिसहरूसँग करार बाँध्न करारका दूतलाई प्रवेश गर्नका लागि तयारी गराउने पहिलो दुई सन्देशवाहकहरूले यो देखाउँछन् कि लाओडिसीयन एडभेन्टवादको तेस्रो पुस्तामा निर्माण गरिएको झूटा “शान्ति र सुरक्षा” पछिल्लो वर्षाको सन्देश शैतानद्वारा यस हेतुले रचिएको हो कि चौथो पुस्ताको लाओडिसीयन एडभेन्टवादले तेस्रो धिक्कारमा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको भूमिकालाई नचिनोस्।

लेवीका पुत्रहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूका निम्ति सम्पन्न गरिने शुद्धीकरणको प्रक्रियामा, यूहन्ना बप्तिस्मादातापछि आउनेले आफ्नो हातमा रहेको सूपद्वारा आफ्नो खलालाई पूर्णतः सफा गरी “शुद्ध” पार्नुहुने थियो। त्यो कार्य उहाँको वचनद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

“‘जसको नाइलो उहाँको हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलालाई पूर्णरूपमा सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँलाई भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ।’ मत्ती ३:१२। यो शुद्धीकरणका समयहरूमध्ये एक थियो। सत्यका वचनहरूद्वारा, भुसलाई गहुँबाट अलग गरिँदै थियो। ताडना ग्रहण गर्न उनीहरू अत्यन्त व्यर्थ र आत्म-धर्मी भएकाले, नम्रताको जीवन स्वीकार गर्न अत्यन्त संसार-प्रेमी भएकाले, धेरै जना येशूबाट फर्किए। धेरै जना अझै पनि यही काम गरिरहेका छन्। आज आत्माहरूको परीक्षा त्यही प्रकारले हुँदैछ, जसरी कफर्नहूमको सभाघरमा ती चेलाहरूको भएको थियो। जब सत्य हृदयमा ल्याइन्छ, तब उनीहरूले आफ्ना जीवनहरू परमेश्वरको इच्छासँग अनुरूप छैनन् भन्ने देख्छन्। उनीहरूले आफूमा पूर्ण परिवर्तनको आवश्यकता देख्छन्; तर आत्म-त्यागको कार्य उठाउन तिनीहरू इच्छुक हुँदैनन्। त्यसैले जब उनीहरूका पापहरू प्रकट गरिन्छन्, तब तिनीहरू क्रोधित हुन्छन्। ती चेलाहरूले येशूलाई छाडी गुनगुनाउँदै, ‘यो कठोर कुरा हो; यसलाई कसले सुन्न सक्छ?’ भनेझैं, तिनीहरू पनि ठेस लागी फर्केर जान्छन्।” द डिजायर अफ एजेस, ३९२।

अन्तिम वर्षाको सन्देश हबकूक अध्याय दुईको “विवाद” हो, र यही सत्यका वचनहरू हुन्, जसले भूसीलाई गहुँबाट अलग गर्छन्। त्यो विभाजन नै करारका दूतद्वारा सम्पन्न गरिएको शुद्धीकरण हो। मिलेराइट इतिहासमा, दानिएल अध्याय आठ, पद चौधको सन्देशले पहिलो पटक असफल हुँदा र हबकूक अध्याय दुईको प्रतीक्षाकाल तथा मत्ती अध्याय पच्चीसमा रहेको दश कुँवारीहरूको दृष्टान्त ल्याउँदा एउटा शुद्धीकरण उत्पन्न गर्‍यो। जब मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश अन्ततः २२ अक्टोबर १८४४ मा पूरा भयो, त्यसले अझ महान् शुद्धीकरण उत्पन्न गर्‍यो। त्यसपछि करारका दूत अचानक आइपुगे, र अन्तिम शुद्धीकरण तथा पवित्रीकरण आरम्भ गरे। तीनवटा पवित्रीकरण र शुद्धीकरणहरूमध्ये पहिलो दुईबाट पार भएको आन्दोलन तेस्रोमा असफल भयो, र १८६३ मा लाओडिसियाको उजाडस्थानमा पठाइयो।

मिलेराइट इतिहासमा प्रोटेस्टेन्टहरू पहिले सत्यका वचनद्वारा शुद्ध पारिए; त्यसपछि पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन तेस्रो परीक्षात्मक सन्देशको आगमनमा शुद्ध पारियो। तर १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षको अवधिमा मिलेराइट मन्दिरका निर्माणकर्ता भएकाहरूले, दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तलाई पूर्णतः पूरा गरेका भए तापनि, २२

अक्टोबर १८४४ मा आएको तेस्रो परीक्षामा असफल भए।

“पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत दुलहालाई भेट्न निस्केका धेरैले तेस्रोलाई—संसारलाई दिइनुपर्ने अन्तिम जाँचको सन्देशलाई—अस्वीकार गरे, र अन्तिम आह्वान गरिँदा पनि यस्तै स्थिति ग्रहण गरिनेछ। ”

“यस दृष्टान्तको प्रत्येक विशेषतालाई सावधानीपूर्वक अध्ययन गर्नुपर्छ। हामी या त बुद्धिमान् कन्याहरू वा मूर्ख कन्याहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छौं।” Review and Herald, October 31, 1899.

२२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँग आरम्भ भएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास एक असफलता थियो, र त्यसको अन्त्य १८६३ को विद्रोहमा भयो। १८५० सम्ममा सिस्टर ह्याइटले निम्न सन्देश लेखिन्।

“जनवरी २६ मा प्रभुले मलाई एक दर्शन दिनुभयो, जसलाई म वर्णन गर्नेछु। मैले देखें कि परमेश्वरका केही मानिसहरू मूर्ख र सुस्त अवस्थामा थिए; तिनीहरू केवल आधा-जागा मात्र थिए, र हामी अहिले जिउँदै गरेको समयलाई तिनीहरूले महसुस गरेका थिएनन्; अनि ‘फोहोर ब्रस’ भएको ‘मानिस’ भित्र प्रवेश गरिसकेको थियो, र केही जना बुहारिएर लगिन सक्ने जोखिममा थिए। मैले येशूलाई बिन्ती गरें कि उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुहोस्, तिनीहरूलाई केही समय अझै जोगाइराख्नुहोस्, र तिनीहरूलाई आफ्नो भयानक खतरा देख्न दिनुहोस्, ताकि सदाका लागि अत्यन्त ढिलो हुनुभन्दा अघि तिनीहरू तयार हुन सकून्। स्वर्गदूतले भने, ‘विनाश एक प्रचण्ड आँधीबेहरीझैँ आउँदैछ।’ मैले स्वर्गदूतसँग बिन्ती गरें कि यस संसारलाई प्रेम गर्ने, आफ्ना सम्पत्तिमा आसक्त रहने, र तिनबाट अलग हुन तथा मार्गमा रहेका सन्देशवाहकहरूलाई छिटो अगाडि बढ्न सहयोग पुर्याउन तिनको बलिदान दिन इच्छुक नभएका—आध्यात्मिक भोजनको अभावले नाश भइरहेका भोकाएका भेडाहरूलाई खुवाउन—त्यस्ता जनहरूमाथि दया गरून् र तिनीहरूलाई बचाइदिनुहोस्।”

“जब मैले वर्तमान सत्यको अभावमा गरिब आत्माहरू मर्दै गरेको देखें, र सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी गर्नेहरूमध्ये कतिपयले परमेश्वरको कामलाई अघि बढाउन आवश्यक साधनहरू नदिई तिनीहरूलाई मर्न दिइरहेका थिए, तब त्यो दृश्य अत्यन्त पीडादायक थियो, र मैले स्वर्गदूतलाई त्यो मबाट हटाइदिनुहोस् भनी बिन्ती गरें। मैले देखें कि जब परमेश्वरको कार्यले तिनीहरूको केही सम्पत्तिको माग गर्‍यो, येशूकहाँ आएका त्यो जवान मानिसझैँ, [मत्ती १९:१६-२२.] तिनीहरू शोकित हुँदै फर्किए; र चाँडै नै उम्लँदो प्रहार तिनीहरूमाथि बितेर जानेछ र तिनीहरूको सम्पत्ति सबै बगाएर लैजानेछ, अनि त्यसपछि पार्थिव धनको बलिदान चढाई स्वर्गमा धन सञ्चय गर्न धेरै ढिला भइसकेको हुनेछ।” Review and Herald, April 1, 1850.

१८५० सम्मा धुलो-झार्ने मानिस पहिल्यै आइसकेका थिए। २२ अक्टोबर, १८४४ मा, करारका दूत अचानक उहाँको मन्दिरमा आउनुभएको थियो, र उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउने कार्य प्रारम्भ गर्नुभयो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“आज आत्माहरूको परीक्षा र जाँच भइरहेको छ, र धेरैले त्यही मार्ग पार गरिरहेका छन् जसमा ख्रीष्टलाई त्याग्नेहरूले पहिले टेकिसकेका थिए। जब वचनद्वारा तिनीहरूको परीक्षा हुन्छ, तिनीहरूले दिव्य शिक्षकलाई अस्वीकार गर्छन्। जब तिनीहरूको जीवन सत्य र धार्मिकतासँग सामञ्जस्यमा छैन भनेर तिनीहरूलाई धिक्कारिन्छ, तिनीहरू मुक्तिदाताबाट विमुख हुन्छन्; र तिनीहरूको निर्णय, अपमानित भएका चेलाहरूको जस्तै, कहिल्यै उल्टाउँदैन। तिनीहरू अब ख्रीष्टसँग हिँड्दैनन्। यसरी यी वचनहरू पूरा हुन्छन्, ‘जसको नाइग्रो उहाँकै हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहान राम्ररी सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँ भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ।’” Signs of the Times, May 15, 1901.